

Egy millió dollárért sem

Mit következhet a keresztény emberképből?

Egy elegáns amerikai hölgy egyszer betegápolásra kísérte Teréz anyát. A hölgy egy leprás beteg mosdatásánál hirtelen undorral fordult el: „Egy millió dollárért sem tudnám megtenni ezt!” „Nem”-válaszolta Teréz anyja, „én sem.” Krisztusi emberképe miatt Teréz anyja elszántsága erősebb volt. „Az embereket Isten képmásának tekinteni”, „minden emberben Krisztust látni” és „az ember értékét személyiségükben látni, és nem a produkciós lánc egy tagjának, vagy önös érdekeim tárgyának tartani”: ezek a krisztusi emberkép néhány példái.

Az ember nagyszerű lény. Az ember nem „valami”, hanem „valaki”. Nincs alárendelve ösztöneinek. Az ember egy „személy”, aki önmagában is értékeket hordoz. A szemléletmód, gondolkodás, vágyak, motivációk és végül a döntések egy egyedülálló belső életet teremtenek, mely így a jót, az igazat és a szépet keresi. Az ember az a lény, aki előtt feltárulhat az igazság és a valóság.

Ezt a belső életet az ember másokkal is *megoszthatja* és másokban is felfedezheti. A *szeretetre való képesség*, azaz önmagunk felajánlása, kivételes emberi, személyes képesség.

Ezen emberi tapasztalatok és megfigyelések elegendőek, hogy belássuk az ember méltóságát, jogait és védettségét. Keresztényként azonban többet is beláthatunk, mint az ember isteni képmásra való teremtését. Isten emberré válása által az ember Isten barátja és örököse lett.

Ezen gondolatok mit jelenthetnek a gyakorlatban? Azt, hogy egyetlen élet többet ér, mint a teljes világegyetem. Nem szabad eszköznek tekinteni egy cél eléréséhez. Nem szabad túszként illetve céltáblaként használni valamely politikai cél megvalósításához. Az állam számára a krisztusi emberkép annyit jelent, hogy a politika célja nem a *többség* javát szolgálni, hanem a teljes közösség érdekeként a *legfőbb jót* keresni. A gyengét is fel kell karolni, még ha értelmetlennek is tűnik és semmi hasznosat sem látunk már benne. A keresztény emberképnek köszönhetően tiltották be a kizsákmányolást és kényszermunkát, és születtek meg az emberi jogok. Meg kell adni a lehetőséget az egyes ember kibontakozásához.

Az élet nem a mi kezünkben van – ezért nem onthatjuk ki. Az embert nálánál nagyobb dolgok is körülveszik. Egyedül Isten az úr élet és halál felett. Ha az élet már nem tűnne élhetőnek, akkor sem dönthetünk mi annak lerövidítéséről. Éppen erre az összefüggésre mutat rá Dosztojevszki is: „ha Isten nem létezik, minden megengedett.” Az élet kiontása nem egyeztethető az emberi méltósággal, gondoljunk akár az önként vállalt eutanáziára, akár a magzatgyilkosságra.

Európára még ma is nagy hatása van a kereszténységnek, sokak alapjába véve ma is keresztény emberképet vallanak. Azonban e látásmód minél inkább eltávolodik gyökereitől, annál jobban felhígul és annál könnyebben veszélybe kerülhet az adott személy. Ha a keresztény meggyőződés már nem számít relevánsnak a közéletben, akkor technikai lehetőségeink és erkölcsi erőnk között nagy szakadék alakulhat ki. Európa definíciójáról kialakult vita jelentősége nem az örök nosztalgikusok harcában rejlik, hanem a ma emberének különleges felelősségéről szól.

Dr. Gudrun Kugler, „Európa Krisztusért!”, Bécs.